

Forsvarets Efterretnings tjeneste

Januar 1986

Warszawapagtens aggressionsmuligheder mod dansk område

Warszawapagtens aggressionsmuligheder mod dansk område

En uklassificeret beskrivelse af Warszawapagtens muligheder for at udføre et angreb eller anden form for aggression imod dansk område udarbejdedes første gang i 1971 til brug for „Forsvarskommissionen af 1969” og var indeholdt i et bilag til den af kommissionen i maj 1972 afgivne beretning.

I 1974, 1978, 1980 og 1983 udsendtes et revideret uddrag af ovennævnte beskrivelse. Nærværende publikation er en revideret, ajourført og omarbejdet udgave af de tidligere udarbejdede beskrivelser, der ikke længere er gældende.

Grønland og Færøerne er ikke behandlet i denne publikation.

Indholdsfortegnelse

Indledning	side 5
Strategiske forhold	side 6
Warszawapagtens styrker i Østersøområdet	side 7
Warszawapagtens fredsaktiviteter	side 20
Muligheder for aggression mod Danmark	side 21
Varslingsmuligheder	side 22
Operationernes gennemførelse	side 23
Sandsynligheden for aggression mod Danmark	side 26
En amfibisk angrebsstyrke, oversigt	side 27
Sovjetisk division, oversigt	side 28
Warszawapagtens fly, oversigt	side 30

Indledning

Hovedårsagen til, at det i den vestlige verden anses for nødvendigt fortsat at opretholde et militært forsvar, skal ses i Sovjetunionens ideologiske, politiske og militære målsætning. Til fremme heraf opretholder Sovjetunionen et stærkt militært potentiel, der alene ved sin tilstedeværelse opfattes som en trussel. Begivenheder i de seneste år, især invasionen i Afghanistan, har vist, at Sovjetunionen ikke viger tilbage for at anvende militær magt til opnåelse af målsætningen, når situationen taler herfor.

Set i globalt perspektiv vurderes denne målsætning at være:

- konsolidering af Sovjetunionens position som supermagt,
- udbredelse af den sovjetiske, globale indflydelse på bekostning af Vesten og Kina,
- fremme af Sovjetunionens lederskab inden for den kommunistiske verdensbevægelse.

I relation til NATO og Vesteuropa vurderes målsætningen bl.a. at være:

- svækkelse af sammenholdet inden for NATO, specielt mellem USA og Vesteuropa,
- underminering af NATO's forsvarspolitik,

- hindring af yderligere vesteuropæisk politisk, økonomisk og militær integration.

Overfor de øvrige Warszawapagtlande vurderes målsætningen at være at fastholde den politiske, økonomiske og militære dominans bl.a. med det formål at bibeholde de øvrige Warszawapagtlande som et ideologisk og militært forterræn.

Sovjetunionens muligheder for at nå de udenrigspolitiske mål har i de seneste år lidt flere tilbageslag, dels ved invasionen i Afghanistan, dels gennem udviklingen i Polen efter august 1980, hvor kun truslen om en sovjetisk militær invasion synes at have forhindret en omvæltning, som kunne have fået alvorlige konsekvenser for Sovjetunionen og Warszawapagten som helhed.

Hertil føjer sig en generel svækkelse af den sovjetiske økonomi med ringe vækst eller stagnation på en række nøgleområder og direkte tilbagegang i landbrugsproduktionen. Sovjetunionen bliver samtidig mødt med voksende ønsker om økonomisk hjælp til de øvrige Warszawapagtlande, som med Polen i spidsen er konfronteret med økonomiske vanskeligheder.

På en række områder tegner situationen i 80'erne sig mere usikker og indeholder flere risikomomenter end i de foregående år. Som eksempler herpå skal nævnes situationen i Libanon, krigen mellem Iran og Irak, Mellemamerika-problemerne, situationen i Sydøstasien og i flere områder i Afrika samt den stigende terrorvirksomhed. Den hidtidige vurdering, at mulige konflikter mellem øst og vest i 1980'erne vil blive udspillet uden for det europæiske og nordamerikanske område, må fortsat betragtes som mest sandsynlig. Dog har den stedfundne begrænsning i den sovjetiske handlefri-

hed ikke mindst vist sig i den tredje verden.

Til trods for den økonomiske svækkelse i Sovjetunionen råder denne imidlertid over et militært potentiel, der fortsat placerer Sovjetunionen som en militær supermagt. Sovjetiske ledere har ved flere lejligheder givet udtryk for den betydning, som opretholdelse og fortsat udbygning af det militære potentiel har for Sovjetunionens sikkerhed. Det militære globale styrkeforhold må antages at blive det centrale element i den sovjetiske udenrigspolitik i de kommende år.

Strategiske forhold

Warszawapagtens muligheder for at udføre militære operationer globalt eller lokalt kan i nogen grad klarlægges gennem iagttagelse af pagtens militære styrkers omfang, organisation, placering, aktiviteter m.v. Sammenholdt med Danmarks militærgeografiske betydning kan dette ligeledes til en vis grad klarlægge pagtens muligheder for at udføre militære operationer mod Danmark. De faktiske muligheder er forudsætningen for, at eventuelle hensigter om at udføre militære operationer kan omsættes i handling.

Den militære strategi for hele Warszawapagten fastlægges af Sovjetunionen, og den sovjetiske dominans gør sig også

gældende på næsten alle områder af betydning for strategien, bl.a. også kommandoforholdene. De øvrige medlemslandes militære styrker opstilles og uddannes helt efter sovjetisk mønster og indgår i krigstid i de af Sovjetunionen ledede kampformationer.

Den strategiske målsætning for Warszawapagtens operationer mod NATO anses bl.a. gennem nedkæmpelse af NATO's styrker at være at erobre strategiske vigtige områder, hvortil Danmark må vurderes at høre.

Sovjetunionens strategi over for Centraleuropa omfatter også Danmark som følge af landets geografiske beliggen-

hed, men påvirkes også af de særlige forhold, der er knyttet til Sveriges geografiske placering og udenrigspolitiske stilling.

For Centraleuropas vedkommende vurderes det, at målsætningen skal nås gennem militære operationer i to hovedretninger, dels gennem Vesttyskland mod Atlanten, og dels i retning mod Nord-søen. Målet for den sidstnævnte anses at

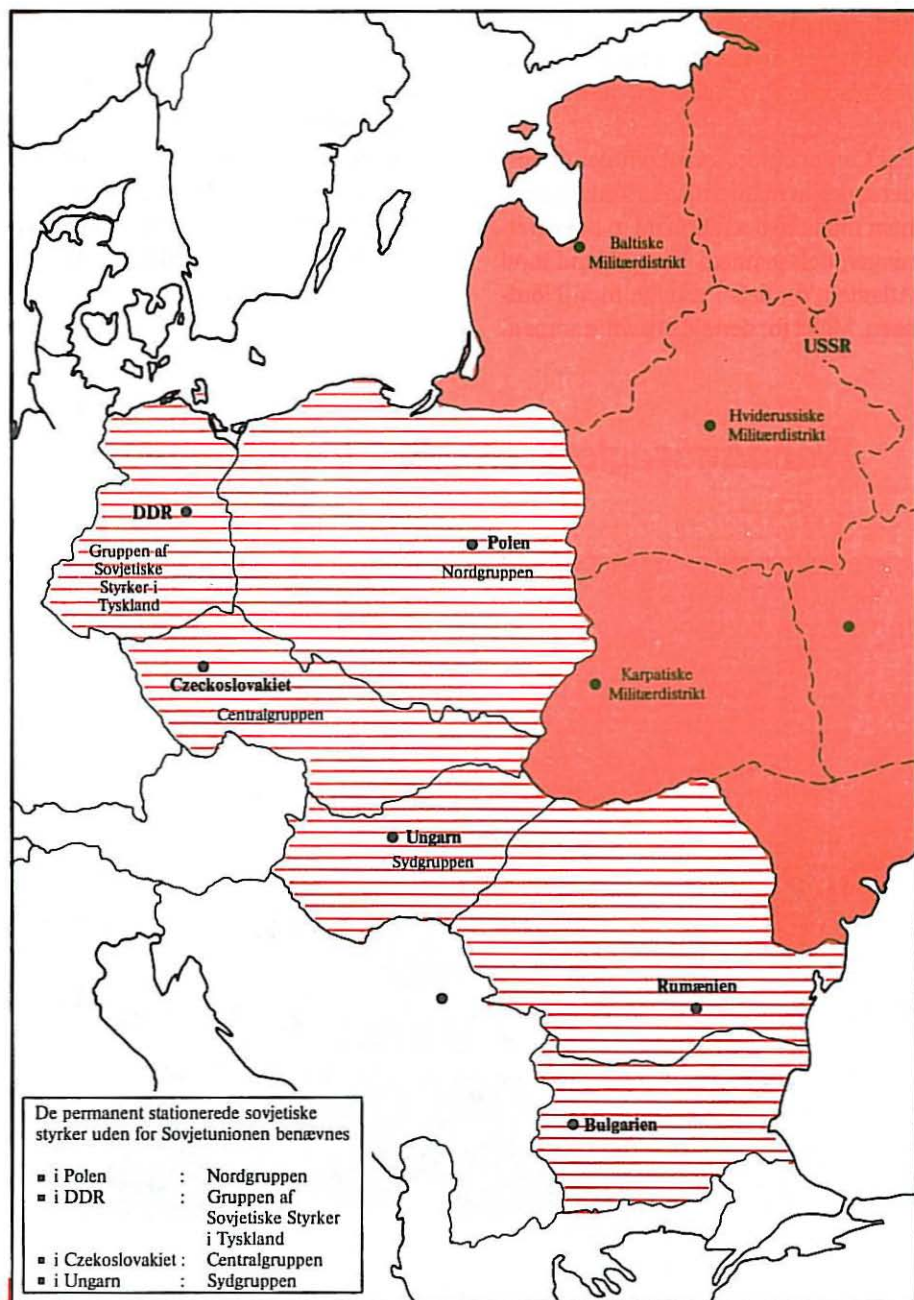
være:

- at få fuldstændig kontrol med Østersøudløbene,
- at fjerne en eventuel flanketrussel mod de vestgående operationer, og
- at skabe udgangspunkt for andre operationer mod de tilstødende områder, bl.a. Sydnorge.

Warszawapagtens styrker i Østersøområdet

*Selvkørende artilleripiece 2S3 med 152 mm kanon.
Indgår på divisionsniveau. Rækkevidde ca. 16 km.*

*T-72 kampvogn.
Her på vej op af vandet med påmonteret snorkel efter dybdevadning.*

Sovjetunionens muligheder for at sikre sine strategiske interesser i Østersøområdet i tilfælde af en konfliktsituation vil være begunstiget af den permanent fremskudte tilstedeværelse i Polen og DDR allerede i fredstid.

Hærstyrker

I den nordlige del af DDR og Polen er der opstillet omkring 13 hærdivisioner, såvel sovjetiske, østtyske som polske, de fleste på et ret højt beredskab. I de vestlige militærdistrikter i Sovjetunionen er opstillet et større antal divisioner, men de fleste på et lavere beredskab. Situationen ved hærenhederne i vort

nærområde er generelt, at de mest moderne udrustede enheder er de sovjetiske styrker stationeret i Østtyskland. Der er erfaring for, at ændringer i organisation og materiel i første omgang sker ved sovjetiske enheder og derefter med nogen forsinkelse ved de østtyske og sidst ved de polske hærstyrker.

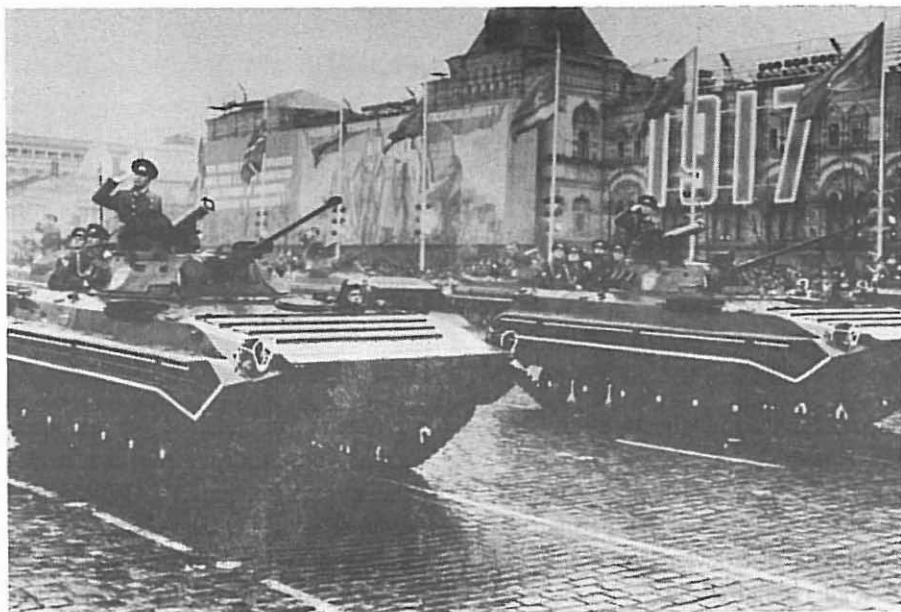
Inden for artilleriet har udviklingen været koncentreret om:

- at øge antallet af artillerienheder,
- at øge antallet af kanoner i enhederne, samt
- at øge deres bevægelighed ved at gøre kanonerne selvkørende.

Dette medfører, at artilleriet nu har samme bevægelighed som de øvrige bæltekøretøjer og dermed kan følge med og levere ildstøtte hele tiden. En del af artilleriet er velegnet til at skyde med kemisk og atomar ammunition.

Ved infanteriet og pansertropperne sker

der en løbende udskiftning af pansrede mandskabsvogne og kampvogne. Denne giver enhederne større bevægelighed, større ildkraft, og ikke mindst en bedre beskyttelse. I øjeblikket indføres Sovjetunionens mest moderne kampvogn ved de sovjetiske styrker i DDR.

Den nye BMP-2 med 30 mm kanon og panserværnsmissil.

En nyskabelse i den sovjetiske division — og også ved de polske og østtyske enheder — er indførelsen af helikoptere, bl.a. til at landsætte mindre styrker foran egne angribende styrker med det formål at erobre vigtige terrænområder og der-

med lette enhedernes fremtrængen. Med indførelsen af disse kamp- og transporthelikoptere har divisionen fået en enhed, der kan indsættes uafhængig af de aktuelle terrænforhold og med meget kort varsel.

Sovjetunionens nyeste bro ABS. En sådan bro kan bygges på under en time.

På armé- og frontniveau findes desuden:

- yderligere artilleri, langtrækkende missiler (ca. 300 km), der både kan anvende konventionelle, atomare og kemiske ladninger,
- langtrækkende luftværnsmissiler,
- et stort antal ingeniørenheder, hvis opgave primært er brobygning over floder,
- yderligere helikoptere, og
- et stort antal signalenheder dels til egen kommunikation og dels til aflytning og/eller forstyrrelse af fjendens kommunikation.

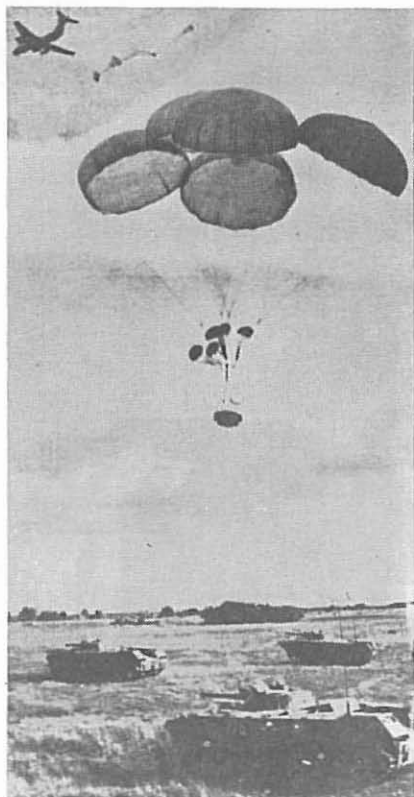
Endelig er Warszawapagtens hærenheder særdeles veludrustede til kemisk krigsførelse, såvel offensivt som defensivt.

På side 28 og 29 findes en oversigt over sammensætningen af en sovjetisk division.

Luftbårne enheder

Udover hærstyrkerne af den her beskrevne type råder Sovjetunionen over syv luftbårne divisioner på højt beredskab. Disse er i de sidste år blevet udrustet med lette pansrede mandskabsvogne. Polen har ligeledes en luftbåren division, som dog er lettere udrustet end de sovjetiske og afhængig af sovjetisk lufttransport.

Warszawapagten råder over et betydeligt antal transportfly, der muliggør nedkastning af et eller flere luftbårne regimenter over dansk område. Et sovjetisk luftbåret regiment består af ca. 1200 mand samt pansrede mandskabsvogne.

Nedkastning af materiel.

Marineinfanteri

Af marineinfanterienheder i Østersøområdet findes en sovjetisk marineinfanteribrigade på ca. 2500 mand og en polsk landgangsdivision på ca. 5000 mand. Den sovjetiske brigade har i de seneste år fået tilført meget nyt materiel og er i dag en ret slagkraftig enhed. Den polske division er lettere udrustet, men større og mere fleksibel i selve landgangsfasen. Ved de østtyske styrker er en omstilling fra anvendelse af amfi-

bieuddannede hærenheder til egentlige marineinfanterienheder en mulighed. Der findes i Østersøen egentlige landgangsskibe og -fartøjer til fremførelse af ca. 5000 mand med fuldt kampudstyr i én angrebsvending.

De luftbårne og amfibiske enheder kan i en kortere periode (maksimalt 1-3 dage) indsættes alene, men skal så have tilført forstærkninger.

Luftbårne styrker i angreb.

I forbindelse med en landgangsoperation vil en kombineret indsættelse af luftbårne enheder til sikring af landgangsområdet, efterfulgt af de amfibiske styrker, være det normale. Til forstærkning af styrkerne kan der tilføres „almindelige“ hærenheder ved hjælp af

civile tørlastskibe og roll-on/roll-off skibe, der dog ofte vil kræve større havne, specialbyggede moler eller lignende.

På side 27 findes en oversigt, der skematisk viser sammensætningen af en amfibisk angrebsstyrke.

*Sovjetisk INZHENER MACHULSKIY klasse RO-RO skib.
4.262 BRT, 6.125 DWT. Ca. 3.000 kvm lasteflade.*

Sovjetisk KYNDA klasse missilkrydser.

Depl.: 5.550 tons, dim.: 150 x 16 m.

2 x 4 SS-N-3B missiler, plus én genladning, rækkevidde 400 km.

Sovjetisk ROPUCHA klasse landgangsskib.

Depl.: 3.000 tons. Dim.: 115 x 15 m.

Kan medføre 16 kampvogne og 225 soldater.

Flådestyrker

Warszawapagtens flådestyrker i Østersøen omfatter bl.a.:

- ca. 20 missil- og konventionelle jagere,
- tre missil- og konventionelle krydsere,
- et større antal fregatter, eskorte- og patruljefartøjer, hvoraf flere er missilbevæbnede,
- ca. 100 landgangsskibe og -fartøjer,
- ca. 225 minestrygere, hvoraf nogle dog er ganske små,
- omkring 70 torpedobåde og 50 missilbåde, der kan indsættes i området, og
- ca. 50 ubåde, hvoraf seks er af GOLF II klassen, hver armeret med tre missiler med atomladning og en

rækkevidde på mindst 1200 km, samt ubåde af JULIETT klassen hver armeret med fire taktiske missiler til indsættelse mod skibsmål. Disse missiler har en rækkevidde på flere hundrede km.

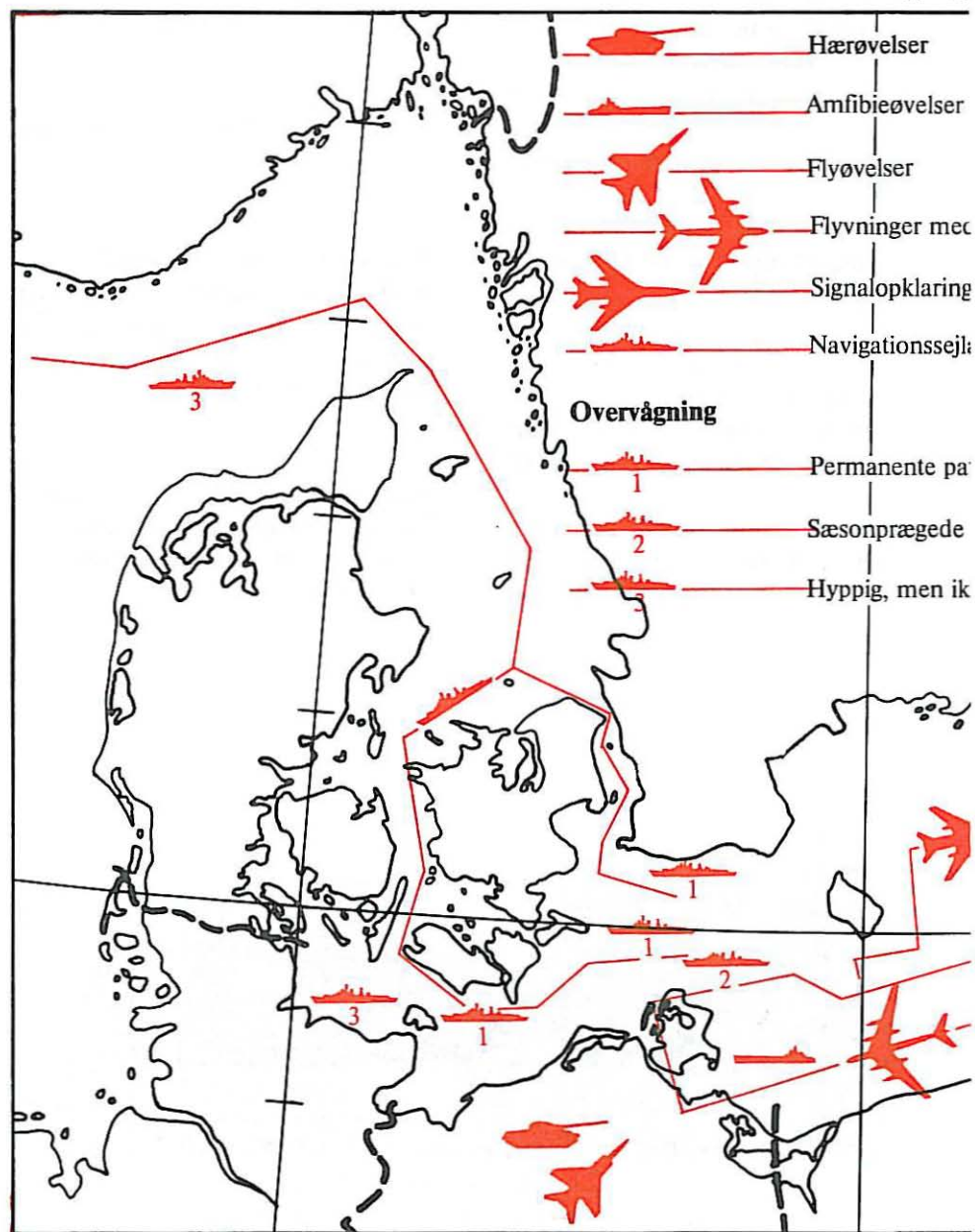
I de senere år har den østtyske flåde moderniseret sin styrke af landgangs- og eskorteskibe og har nu samtidig med den polske flåde også indledt udskiftning af missilbådsstyrken med en større type.

Warszawapagten råder tillige over landbaserede missiler, som vil udgøre en trussel mod skibe og fly, der opererer i Østersøen.

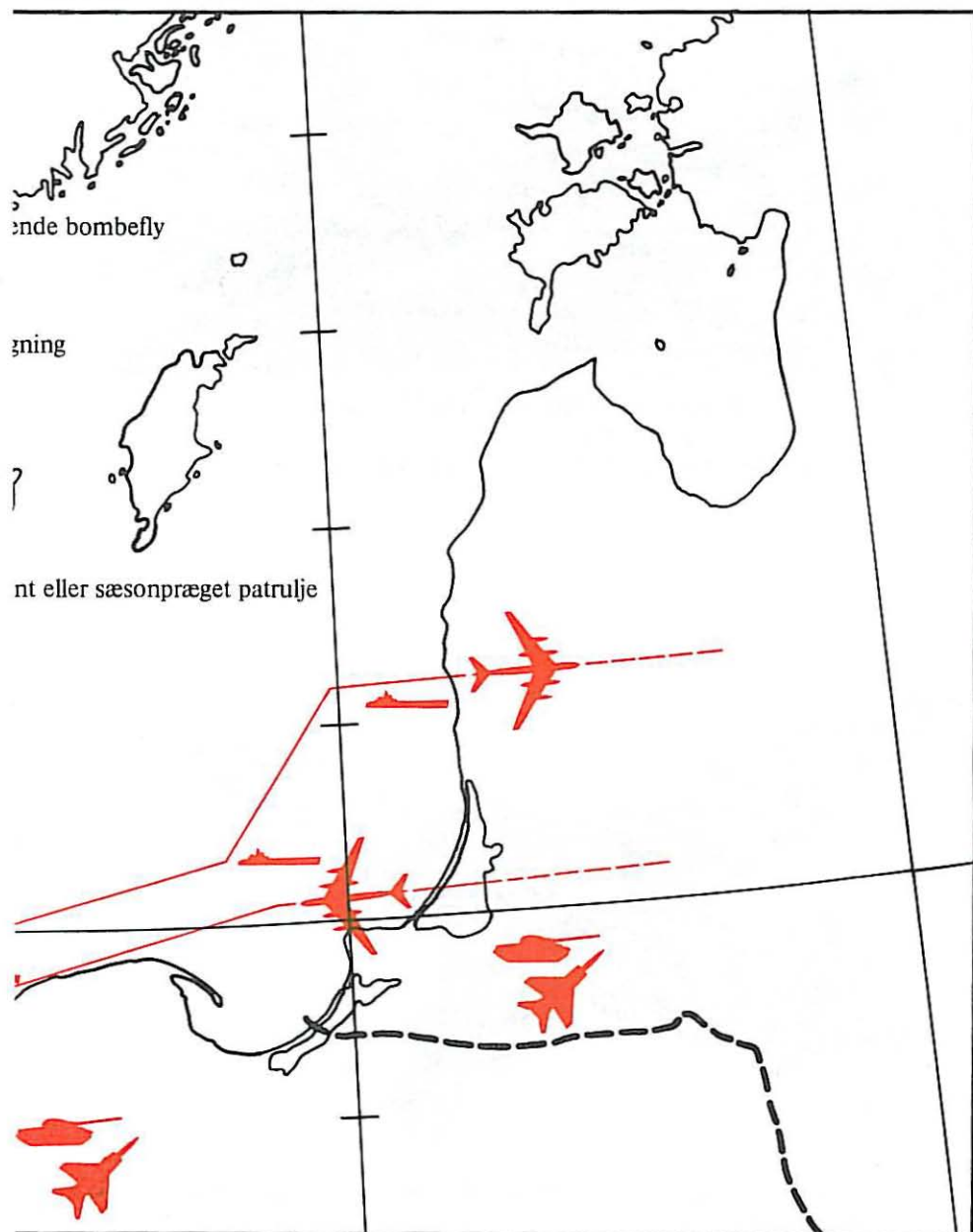

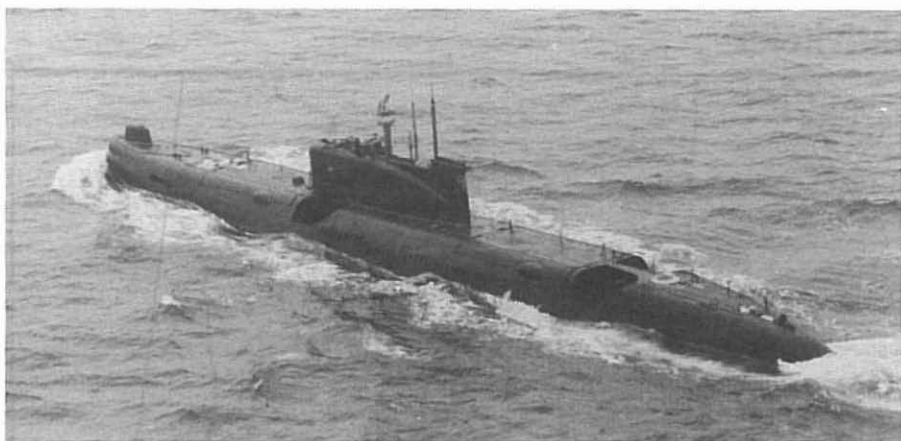
*Sovjetisk AIST-klasser luftpudefartøj.
45 x 18 m. Depl.: 220 t. Ca. 250 kvm lasteflade.*

Warszawapag

stidsaktiviteter

*Sovjetisk missilubåd af JULIETT klassen.
Depl.: 3.500 tons. Dim.: 90 x 10 m.
Medfører 4 stk. SS-N-3A missiler, rækkevidde 400 km.*

FROGFOOT er Sovjetunionens nyeste nærstøttefly. Anvendes i Afghanistan og er nu baseret i Warszawapagtlandene. Kan sammenlignes med A-10 THUNDERBOLT.

Flystyrker

Til støtte for operationerne i området rådes der i DDR, Polen og de vestlige militærdistrikter i Sovjetunionen over ca. 700 offensive kampfly, hvoraf i hvert fald et par hundrede vil kunne forventes indsat mod dansk område, samt et stigende antal kamphelikoptere. Henset til fleksibiliteten i anvendelsen af fly er spørgsmålet om forventelig indsatsmængde imidlertid særligt vanskeligt at besvare.

Warszawapagten råder desuden over stærke luftforsvarsstyrker til forsvar af eget område. En del heraf må påregnes

indsat til luftforsvar af Warszawa-pagtens land- og sømilitære styrker. Herved skabes bedre vilkår for offensiv anvendelse af disse.

Til samarbejde med flådestyrker findes endvidere landbaserede marineflystyrker med ca. 300 maritime fly, inklusive helikoptere.

En stor del af de offensive kampfly, især bombefly, kan medføre atomvåben.

På side 30 findes en oversigt over fly, der vil kunne blive indsat mod dansk område.

FENCER jagerbombeflyet har forøget Warszawapagtens offensive potentiel væsentligt i kraft af øget rækkevidde og øget bombelast. Kan sammenlignes med F-111.

Specialstyrker

Warszawapagten råder endvidere over visse specialenheder (SPETSNAZ) uddannet til at udføre særlige opgaver i fjendens bagland, såsom sabotage mod vitale installationer, likvidering af militært og civilt nøglepersonel samt

rekognoscering. Disse enheder opererer i smågrupper på 4-12 mand, eventuelt i civil påklædning eller falsk uniform. Det vurderes, at der er uddannet SPETSNAZ til speciel indsættelse i dansk område.

Andre forhold

I vurderingen af Warszawapagten virkemuligheder i Østersøområdet må endvidere følgende tages i betragtning:

- det anvendte materiel er i høj grad standardiseret og velegnet til offensive operationer,
- uddannelsesstandarden er ved de fleste af pagten enheder god, bl.a. som følge af lang tjenestetid (1½-3 år),
- styrkerne er alle under en af Sovjetunionen domineret ledelse, og den politiske beslutningsproces må anses for at være enklere end i NATO,
- store forstærkninger vil i løbet af kort tid kunne forlægges fra den vestlige del af Sovjetunionen,

- styrkerne har et relativt højt fredsberedskab og en hensigtsmæssig placering i forhold til mulige opgaver,
- den forsyningsmæssige situation er god, og der må anses at være tilstrækkelige lagre af væsentlige materielgenstande og forsyninger,
- mobiliseringssystemet, specielt i DDR, anses for at være særdeles effektivt.

Sammenfattende synes tendensen i udviklingen at være, at styrkernes kampværdi, herunder ildkraft, bevægelighed og udholdenhed, fortsat vil være stigende.

Warszawapagten fredstidsaktiviteter

Ved en vurdering af den militære situation i vort område er det ikke tilstrækkeligt alene at koncentrere sig om, hvor store styrker Warszawapagten vil være i stand til at indsætte i operationer mod Vesteuropa, herunder Danmark, i tilfælde af en militær konfrontation i Europa mellem Øst og Vest. Det er heller ikke alene et spørgsmål om, hvorledes de to militærpagters styrker er udrustet, og hvor omfattende de er. I vurderingen indgår også erkendelsen af et „normalbillede” eller aktivitetsmønster og de løbende ændringer af dette.

Aktiviteterne omfatter øvelses- og uddannelsesaktivitet med hær-, flåde- og flystyrker. Som et led heri indgår amfibieøvelser og -træning, som finder sted i varierende omfang flere gange årligt på forskellige kyststrækninger.

Operationer med miniubåde i danske farvande i lighed med, hvad der synes at foregå i Sverige, har hidtil ikke kunnet konstateres, og muligheden herfor må vurderes som mindre på grund af væsentlige forskelle i de danske og svenske farvandes karakter.

Mere rutinemæssige aktiviteter er:

- maritim overvågning med sovjetiske, polske og østtyske marinefartøjer i den vestlige del af Østersøen. Denne overvågning intensiveres lejlighedsvis gennem anvendelse af specialudstyrede efterretningsskibe, der også opererer i Kattegat, Skagerrak og Vesterhavet,
- signalopklaringsflyvninger omkring Bornholm, og flyvninger med langt-

rækkende bombe- og missilbærende fly over Østersøen mod Rügenområdet,

- navigationssejladser i danske farvande med omsejlinger af den sjællandske øgruppe, og
- forlægning til årlige flådeøvelser i Atlanterhavet.

På kortudsnittet side 16 og 17 er Warszawapagtens fredstidsaktiviteter skitseret i hovedtræk.

BACKFIRE.

Sovjetisk bombefly, der kan medføre såvel bomber som missiler.

Muligheder for aggression mod Danmark

Dansk områdes geografiske karakter og Danmarks beliggenhed tæt op til Warszawapagtens territorium og pagtens store og mangeartede militære styrker skaber forudsætninger for såvel militære operationer som politisk pression, eventuelt støttet med militær magt. Isolerede militære operationer mod Danmark må anses som mindre sand-

synlige, idet Danmarks medlemskab af NATO generelt og naboskabet til Norge og Vesttyskland specielt vil medføre stor risiko for eskalation til krig med hele NATO. Det er derfor urealistisk at forestille sig, at Warszawapagten i en konfliktsituation overfor Danmark ikke også ville være forberedt på en konflikt med hele NATO. Som følge heraf må

det vurderes, at en militær aggression mod Danmark skal ses i sammenhæng med en militær aggression mod NATO.

Politisk pression

Politisk pression mod den danske regering må vurderes at være en naturlig del af de politiske handlemuligheder, som Sovjetunionen har til sin rådighed.

Virkeformen for kombineret politisk-militær pression kan strække sig fra en henvisning til eller understregning af de militære magtmidlers blotte eksistens over øget øvelses- og overvågningsaktivitet i umiddelbar nærhed af dansk område til forskellige grader af bevidst chikane af dansk skibsfart og lufttrafik i Østersøområdet, samt krænkelse af reglerne for adgang til luft og søterritoriet.

Aggression mod NATO

En militær aggression mod NATO vurderes indledningsvis at blive udført

uden brug af „masseødelæggelsesvåben”. Masseødelæggelsesvåben er den sovjetiske fællesbetegnelse for atomvåben samt kemiske og biologiske våben. Den sovjetiske militærdoktrin, som må anses for at være gældende i hele Warszawapagten, omtaler brug af sådanne våben på et tidligt tidspunkt i en krig. I de senere år tyder artikler og udtalelser dog på, at man vil søge at nå sine militære mål uden; men den mulighed må ses i øjnene, at krigsførelsen udvides til at omfatte masseødelæggelsesvåben.

Det er sandsynligt, at det vil være et af Warszawapagten's mål ved de indledende operationer at hindre forstærkninger i at nå frem til de europæiske NATO-lande. Dette har i særlig grad betydning for Danmark på grund af afhængigheden af rettidig tilførsel af forstærkninger, som kræver åbne forbindelsesveje i luften og på havet.

Varslingsmuligheder

Mulighederne for at give et varsel om forestående aggression er afhængige af en række faktorer, hvoraf bl.a. skal nævnes: omfanget af forberedelser, som angriberne skal foretage, inden angrebet iværksættes, samt erkendelsen og den korrekte bedømmelse af sådanne forberedelser.

Det vurderes, at der vil være rimeligt gode muligheder for at opnå strategisk varsel (dage/uger) om eventuelt forestående Warszawapagtangreb mod større dele af NATO baseret på iværksatte politiske og militære forberedelser til krig. Det vil dog altid være vanskeligt at forudsige noget om varslingstidens længde.

Det taktiske varsel (dage/timer/ minutter) må så godt som udelukkende baseres på militære indikationer, der viser, at angreb er umiddelbart forestående eller allerede iværksat.

Med den for nyligt gennemførte udvidelse af det østtyske territorialfarvand til 12 sømil, i lighed med hvad der tidligere

har fundet sted i Polen, er det blevet vanskeligere at følge aktiviteterne i dette område. Varslingsmulighederne overfor væsentlige krigsforberedelser i det nærmest beliggende Warszawapagt-område er derfor blevet forringet. Effektiv udnyttelse af det strategiske varsel vil kunne forbedre mulighederne for at opnå det taktiske varsel.

Operationernes gennemførelse

Operationerne i forbindelse med et eventuelt angreb på Danmark kan omfatte operationer med henblik på at opnå:

- luftoverlegenhed
- søherredømme i området
- kontrol med hele eller dele af landområdet.

Gennemførelsen af nævnte operationer vil ske som dele af en helhed, hvorfor operationer mod dansk område skal betragtes under ét.

Uanset hvorledes et større væbnet angreb mod Danmark udføres, må det forventes, at angriberen indledningsvis vil lægge vægt på at opnå en passende grad af bevægelsesfrihed i luftrummet og størst mulig handlefrihed til søs ved at neutralisere det danske flyvevåbens nøglefaciliteter og uskadeliggøre danske maritime enheder og installationer.

Warszawapagten vil kunne indsætte betydelige offensive flystyrker, specielt egnede til at udføre et hurtigt og kraftigt forsøg på at lamme dele af det danske forsvar. Såfremt der udføres en operation mod væsentlige dele af Danmark, må angriberen påregnes også at ville søge at lamme NATO-flystyrker i Slesvig-Holsten eller at afsætte styrker med henblik på hurtig indsats mod disse flystyrker.

Warszawapagten vil kunne sammen sætte og flytte operativt afbalancerede flådestyrker til flere områder i Østersøen, mens operationer i gennemsejlingsfarvandet Kattegat og Skagerrak vil være bestemt af den sø- og luftmilitære situation, minespærringer o.a. Sømilitært vil Warszawapagten have behov for at neutralisere NATO-flådestyrker i Østersøen med henblik på opnåelse af søherredømmet.

Operationernes omfang

Operationer mod Danmark vil på grund af områdets geografi i hovedsagen kunne omfatte følgende:

- flyoperationer mod hele området for at tilvejebringe luftoverlegenhed og yde støtte til hær- og flådestyrker,
- luftbårne operationer i tilslutning til andre operationer,
- en landoperation mod den jyske halvø gennem Slesvig-Holsten,
- en amfibieoperation mod øerne, samt
- flådeoperationer i den vestlige del af Østersøen, herunder deltagelse i amfibieoperationen.

I en landoperation mod den jyske halvø må Warszawapagten antages at kunne indsætte fem-seks divisioner mod de

tyske og danske styrker. I den sydlige del af halvøen vil der dog næppe være plads til mere end maksimalt tre divisioner indsat side om side. Til gengæld vil der være god mulighed for afløsning af angrebsdivisionerne. Luftbårne og helikopterbårne enheder vil kunne indsættes foran de angribende styrker, men forudsætter en vis luftoverlegenhed. Amfibieoperationer kan iværksættes mod østkysten af den jyske halvø sydlig del, men forudsætter søherredømme og luftoverlegenhed i den vestlige del af Østersøen. Mindre, isolerede operationer, f.eks. i form af kommandoaktioner mod de nordlige dele af Jylland i forbindelse med fremrykning over land, kombineret med luftbåren indsats eller gennem luftbåren indsats alene kan tænkes.

CANDID i civil udgave.

Ved operationer mod øerne vil Warszawa-pagten ved hjælp af amfibiestyrker kunne foretage indledende landsætning to-tre steder samtidig. Forud for eller samtidig med et eventuelt amfibieangreb kan der indsættes luftbårne enheder. Et indledende amfibieangreb må påregnes hurtigt at blive fulgt op

med personel og materiel overført med handelsskibe, blandt andet roll-on/roll-off skibe. Operationen forudsætter en betydelig grad af kontrol med situationen i luften og på søen samt gennemførelse af nødvendige minerydningsoperationer.

Marineinfanteri i BTR-60PB landsat fra POLNOCNY landgangsskibe.

Støtteoperationer

Kamphelikoptere vil kunne indsættes som støtte til land- og amfibieoperationer. Mindre helikopterbårne enheder vil med fordel også kunne indsættes i forbindelse med disse operationer. Sabotage-lignende operationer vil være en mulighed forud for og sideløbende med en aggression mod Danmark. Sådanne aktioner må forudses underordnet den samlede angrebsplan og vil således have karakter af støtteoperationer. Det kan

ikke udelukkes, at nogle af disse operationer kan blive udført med miniubåde.

Det må forventes, at Warszawa-pagten vil udføre intensiv elektronisk krigsførelse i tilslutning til de øvrige operationer forud for og under en aggression for at søge at lamme danske kontrol- og varslingsystemer samt visse kommunikations- og ildledelsessystemer.

HIND kamphelikopter.

Udrustet med 4 x 32 raketter samt kanon. Kan endvidere medføre anti-tank missiler.

Sandsynligheden for aggression mod Danmark

Sandsynligheden for såvel politisk-militær pression mod den danske regering som væbnet aggression mod NATO — og dermed Danmark — er fortsat ikke stor.

Det må dog haves for øje, at forandringer i den sikkerhedspolitiske situation hurtigt vil kunne ændre denne vurdering.

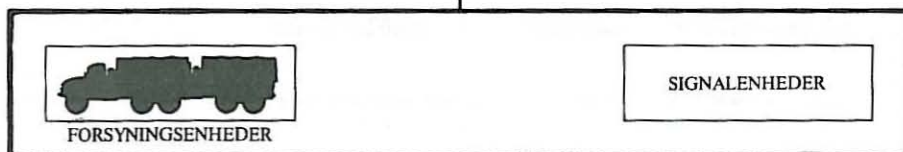
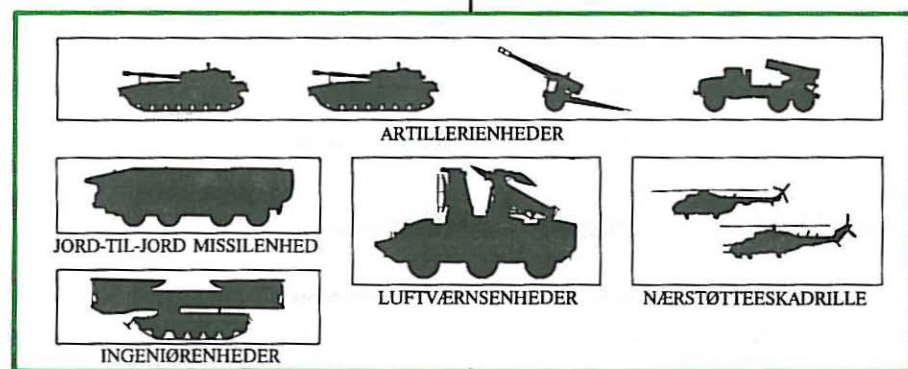
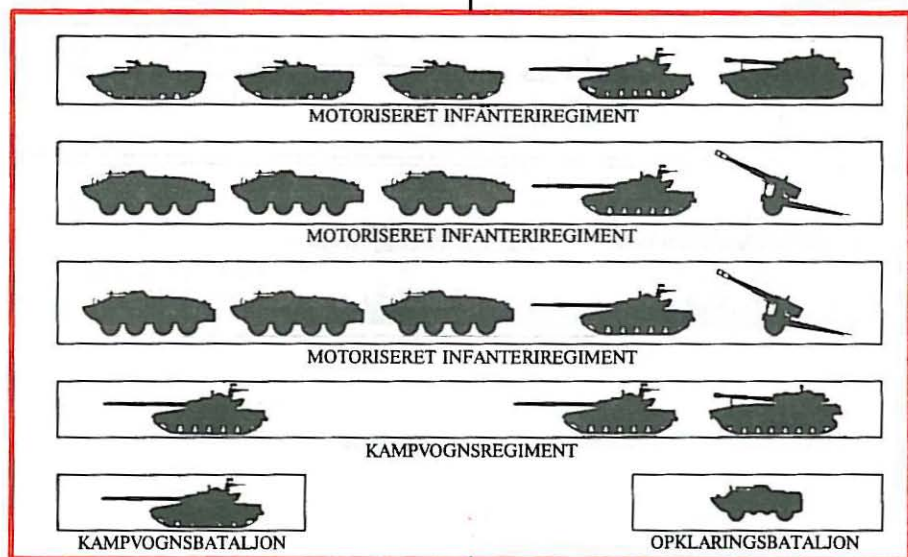
En amfibisk angrebsstyrke*

<u>OPKLARINGSENHEDER</u> 	Lokalisering og bekæmpelse af fjendtlige styrker på amfibiestyrkens rute.
<u>FJERNESKORTE</u> 	UNDER FORLÆGNING: Fjernbeskyttelse af transportgruppen og dens næreskorte. UNDER LANDGANG: Kystbombardement.
<u>NÆRESKORTE</u> 	Nærbeskyttelse af transportgruppen.
<u>MINESTRYGNINGSGRUPPE</u> 	Minerydning foran styrken og i landgangsområdet.
<u>TRANSPORTGRUPPEN</u> 	Fremfører tropper og materiel
<u>HJÆLPESKIBE</u> 	Assisterer øvrige enheder f.eks. med navigation, bugsering og forsyninger.

* Antallet af enheder i de forskellige grupper vil afhænge af operationens omfang og valg af landgangsområde.

Den motoriserede infanteridivision

Føringsstab + hovedkvarter

Divisionen

Alt efter typen består en division af mellem 10-13.000 mand og ca. 4.000 køretøjer. Divisionen indsætter sine enheder — regimenterne/bataljonerne — i kamp og fører kampen. En division fylder på vej, med en ca.-afstand på 25 meter mellem køretøjerne, 100-125 km.

Kampenheder

Kampvogn
(260-270 stk.)

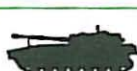
Pansret mandskabsvogn (hjul)
(250-320 stk.)

Pansret mandskabsvogn (bælte)
(100-140 stk.)

De enheder, der bevæger sig ind i, bekæmper og fordriver en fjende fra sin stilling, benævnes *kampenheder*. De består af *infanteri* og *kampstyrker*. Deres våben — fra gevær til kampvognskanon — er beregnet til direkte skydning, d.v.s. skydning mod mål, som skytten kan se. Kampenhederne råder desuden over morterer og noget artilleri til eget brug, samt luftværn til bekæmpelse af helikoptere og fly på korte afstande. De forskellige kampenheder kan have overvægt enten af infanteri eller af kampvogne. Det er oftest terrænet, der afgør hvilken type enhed, der angriber forrest.

Kampstøtteenheder

Selvkørende artilleri
(Artilleri samlet: 110-130 stk.)

Trukket artilleri
(110-130 stk.)

Raketkaster
(18 stk.)

Missil (SS-21)
(4 stk.)

Kampstøtteenheder er de enheder, der først og fremmest støtter kampenhedernes kamp.

Artilleriet leverer krumbaneild og indirekte skydning, d.v.s. skydning mod mål, der er udpeget af en observatør. *Missiler* har større sprængkraft end artilleri og længere rækkevidde. Divisionens missiler har en rækkevidde på ca. 100 km.

Luftværn findes stort set ved alle enheder, men divisionens luftværn har længere rækkevidde og bedre midler til at overvåge lufrummet med.

Ingeniører, der råder over meget bromateriel, baner vejen for egne styrker (specielt brobygning), og hindrer fjendens fremtrængning ved sprængning og udlægning af minefelter.

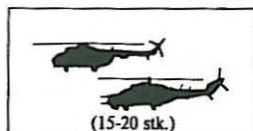
Helikopterenheder har til opgave enten at bekæmpe fjendens infanteri og kampvogne, eller at transportere egne kampenheder.

Kampvognsbro
(4 stk.)

Luftværnsmissiler
(20 stk.)

(15-20 stk.)

Støtteenheder

De faglige enheder og signalenheder betegnes under ét som *støtteenheder*. *Faglige enheder* forsyner divisionen med ammunition, benzin og dieselolie, forplejning og materiel. De behandler sårede og reparerer alt materiel. De faglige enheder råder over et stort antal hjulkøretøjer. *Signalenhederne* har ansvaret for al kommunikation i divisionen — f.eks. telefoner, radioer og fjernskrivere —, og de kan aflytte og forstyrre (jamme) fjendens kommunikation.

WARSZAWAPAGTENS FLY OG HELIKOPTERE

Jagerfly

OPGAVE: Angreb på luftmål

FULCRUM MIG-29

FLANKER SU-27

FOXHOUND MIG-31

FISHBED MIG-21

Jagerbombefly

OPGAVE: Angreb på jordmål/rekognoscering

FENCER SU-24

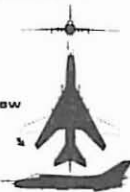
FROGFOOT SU-25

FLOGGER MIG-23/27

FITTER C SU-17/20/22

Helikoptere

OPGAVE: Angreb på jordmål, rekognoscering

HALO MI-26

HOOK MI-6

HIP MI-8/17

HIND MI-24

Transportfly

OPGAVE: Troppe- og materieltransport, nedkastning

CANDID IL-76

COCK AN-22

CUB AN-12

CURL AN-26

